

Af *Hanne Reintoft* (DKP) til arbejdsministeren (22/7 76):

„Hvad agter ministeren at foretage sig i anledning af oplysningerne pr. 30. juni 1976 fra Danmarks Statistik, hvori det klart dokumenteres, at den beskæftigelsesmæssige udvikling for kvinder i den samlede industri er umiddelbart langt mere påvirket af konjunkturforløbets op- og nedgange end for mænd?“

(Spm. nr. 680).

Begrundelse.

Regeringen har ofte givet tilsagn om en effektiv indsats over for arbejdsløsheden. Den meget alvorlige ungdomsarbejdsløshed har ganske korrekt været i fokus, men nu viser statistiske undersøgelser, at kvindernes beskæftigelsesforhold viser så drastisk diskrimination, at også dette område kræver særlig undersøgelse og indsats. Danmarks Statistik oplyser bl. a., at da den hidtil dårligste situation forelå i oktober 1975, var der sket et fald på 10 pct. for mændene mod 20 pct. for kvinderne i forhold til 1972. Der skal gøres opmærksom på, at kvinderne i forvejen er en socialt udsat gruppe med svære lavtlønsproblemer med tilsvarende lave understøttelsessatser, og at denne arbejdsløshedsgruppe indeholder et meget stort antal enlige forsørgere.

Arbejdsminister *Erling Dinesens* svar (29/7 76):

Som det fremgår af såvel den løbende arbejdsmarkedsstatistik som den af spørgeren omtalte undersøgelse fra Danmarks Statistik af beskæftigelsesudviklingen i industrien 1972-75, synes der næppe at være tvivl om, at den kvindelige del af arbejdsstyrken er blevet forholdsmæssigt hårdere ramt af beskæftigelseskrisen.

På den anden side viser Danmarks Statistiks beskæftigelsesundersøgelser efterårstællinger for årene 1973-75 (Statistiske Efterretninger A 21, 1976), at der har været en stadig stigning i antallet af kvinder i arbejdsstyrken, dvs. de erhvervsaktive i alderen 15-74 år. I denne sammenhæng må anføres, at gruppen af kvindelige arbejdere og funktionærer inden for industrien kun udgør ca. 13 pct. af den samlede kvindelige arbejdsstyrke. Ser man på udviklingen i arbejdsløsheden blandt mænd og kvinder for

det samlede antal lønmodtagere, når man på basis af de nævnte beskæftigelsesundersøgelser frem til følgende resultat:

Arbejdsløshedsprocent for alle lønmodtagere.

	Nov. 1973	Okt. 1974	Okt. 1975
Mænd	0,8	4,4	5,9
Kvinder	1,3	4,3	5,9
I alt	1,0	4,4	5,9

Imidlertid fremgår det af Danmarks Statistiks undersøgelse, at det har været karakteristisk for udviklingen, at det af de internationale højkonjunkturer bestemte tilbageslag, der satte ind fra begyndelsen af 1974, i særlig grad har medført nedgang i beskæftigelsen for industrigrene med stor kvindeandel.

Det er da også kendetegnende for situationen i dag, at kvindernes arbejdsløshed godt nok ikke mere er stigende, men til gengæld heller ikke faldende i samme takt som mændenes. Det må imidlertid antages, at efterhånden som det påbegyndte internationale konjunkturopsving tager til i styrke, vil også typiske kvindebrancher få en væsentlig andel heri. Der kan således peges på, at nogle arbejdsmarkedsnævne i deres vurderinger af beskæftigelsessituationen i sommerhalvåret i år især forventede fremgang i tekstilbranchen.

Regeringen har ved forskellige lejligheder med tilslutning fra et flertal i folketinget gennemført et omfattende beskæftigelsesfremmende program, bl. a. i maj og september 1975. Disse foranstaltninger har stort set rettet sig mod arbejdsmarkedet som helhed og dermed også kvinder.

Det er herudover regeringens hensigt at søge gennemført en særlig plan til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden samt omfattende erhvervs- og beskæftigelsesfremmende foranstaltninger, der også i høj grad vil være af betydning for kvinderne på arbejdsmarkedet.

Specielt hvad angår kvindernes arbejdsløshedsproblemer, har det af regeringen i efteråret 1975 nedsatte Ligestillingsråd som en af sine opgaver at følge udviklingen på arbejdsmarkedet, undersøge forhold, som modvirker ligestillingen, og foreslå foranstaltninger til ændring af sådanne forhold.

Ligestillingsrådet anmodede mig i februar 1976 om at tage initiativ til at sikre, at